

Krúdy-összes

Azért arra a pillanatra kíváncsi lennék (megvan videón valakinek?), amikor a Kalligram Kiadó munkatársi értekezletén valaki fölveti, hölgyeim és uraim, adjuk ki a Krúdy-összest. És erre a többiek rábólintanak. Azt mondják, jó. És nem azt, hogy meneküljön mindenki, amerre lát.

Kiadni a Krúdy-összest, az olyasféle vállalkozás a könyvkiadás világában, mint egyetlen lendülettel, étlen-szomjan megmászni a Himaláját, vagy egy dodzsemautóval körülutazni a Földet, vagy megverni egyedül a brazil futballcsapatot. Elvileg nem lehetetlen, de a valóságban még senkinek sem sikerült.

Bizony, Krúdynak máig nincsen összkiadása, pedig kevés olyan írónk van, kinek ennyi könyve jelent volna meg újra és újra, mondjuk, az utóbbi években. Sőt sorozata is volt már, egyik az ötvenes években indult, másik a hetvenesekben, de korán kardjába dőlt mindkettő. Az utóbbit a rendszerváltás sodorta el, együtt a Szépirodalmi Kiadóval, mely, ameddig élt, gondozta.

Most hát a Kalligram vállalkozik e salto mortaléra, mint ígérik, az elkövetkezendő tíz évben mintegy ötven kötetben nyújtják át nekünk Krúdy Gyula összegyűjtött műveit (ne mondjunk összeset, mert az fizikailag is lehetetlen, a Krúdy-művek sejtosztódással szaporodnak, a mester halála után is), a legkedveltebb regényektől az alig ismert novellákon és méltán elfeledett drámákon át egészen a legeldugottabb tár-cáig, mindent.

KRÚDY

szertikái írások

1.

ALLIGRAM

Mi, Krúdy-barátok mi mást tehetnénk: szívből szurkolunk nekik, ahogy a torkunkon kifér. Tíz év és ötven kötet – ez nem is terv, ez már álom a mai világban. De hát mi más volna igazán méltó egy Krúdyhoz, mint egy ilyenfajta, merész álom.

És vannak biztató jelek. Például, hogy már megjelent hét kötet. (Csak negyvenhárom van hátra.) Meg hogy a kiadó a lehető legjobb kezekbe tette a szerkesztés gondját. (A gond szót itt csupa nagybetűvel kellene írunk, és alá húzni nemegyszer.) Bezeczky Gábor és Kelecsényi László tudós értője és értő tudósa az életműnek, amit ők nem tudnak Krúdy Gyuláról, az nincs is, vagy nem érdemes lennie. Ami titok eddig maradt, ők

bizonyosan fényt derítenek rá.

Mint most, a minap megjelent első publicisztikai kötetben. Benne több száz, eleddig könyvben meg nem jelent írással. Egy szemtelenül tehetséges tinédzser írta őket a tizenkilencedik század végén, aki rekordidő alatt lett lelkes levelezőből a debreceni újság megbecsült munkatársa.

És még majd csak most megy Váradra!

JOLSVAI ANDRÁS